

Denne vor Opfattelse gave vi senere Udtryk ved Skrivelse til Ministeriet af 17. Maj d. A., saaledes lydende:

„Efter at være bleve bekendte med den af „Akademisk Arkitektforening“ afgivne Erklæring*) angaaende Christiansborgs Genopførelse tillade vi os — under Henvisning ogsaa til de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider i den nu sluttede Kommission — herved at fremsætte Ønsket om, at det maa blive tilladt de 3 Arkitekter, til hvilke det er overdraget at udarbejde Forslag til Slots og Rigsdagsbygningens Opførelse paa den nuværende Slotsgrund, *ved Siden deraf tillige at udarbejde*, hvis de dertil ere villige, Forslag til Slottets Genopførelse paa dets nuværende Plads og til Opførelse af en selvstændig Rigsdagsbygning andetsteds paa Slotsholmen. Forudsætningen herfor maatte dog være, at samtlige Forslag kunne være færdige til Forelæggelse for Rigsdagen i Januar 1906, saa at Sagen paa Grundlag af det saaledes fremkomne kan finde sin endelige Afgørelse fra Lovgivningsmagtens Side i den kommende Rigsdagssamling.

Naar man gennemgaar Rigsdagens Forhandlinger om denne Sag fra 1884 indtil nu, af hvilke der findes en sammentrængt Fremstilling i Rigsdags Aarbog 1903—04, vil det ses, at Regering og Rigsdag stedse have staaet usikkert overfor Spørgsmaalene om Forholdet mellem Slots og Rigsdagsbygningens Beliggenhed, derunder ogsaa overfor Spørgsmaalet, om det ikke var rigtigt at give Rigsdagen sin egen selvstændige Bygning og at opføre Slottet for sig alene paa den gamle Grund. Den Løsning, som nu synes at komme i Forgrunden, i alt Fald efter to af de præmierede Arbejder at dømme, Rigsdagens Anbringelse i Slottets Sidefløj, har hidtil mindst været Genstand for Omtale. Holder man sig ved Siden deraf for Øje den alvorlige Betydning, som denne Sags Afgørelse vil have for lange Tider, vilde det forekomme os ganske urigtigt, saafremt det kan ske paa den foran angivne Maade, da ikke at give Rigsdagen Lejlighed til ved den endelige Beslutning ogsaa at have for Øje den Løsning, som fra Sider, hvis Ord fortjene at høres, fremhæves som den rette.

Ved Sagens Behandling i Landstinget i Samlingen 1898—99 blev der til Ændringsforslaget om Forsøg paa Løsning ved Opførelsen af en selvstændig Rigsdagsbygning føjet den Bestemmelse, at for denne Eventualitet skulde den samlede Bevillingssum af 6 Mill. Kr. kunne forhøjes med 1 Mill. Vi holde os forvissede om, at ogsaa nu vilde man være villig til at gaa til nogen Forøgelse af Bevillingen, saafremt den endelige Prøvelse af Sagen førte til, at dette var den rette Løsning.

Det er os umuligt at se, at der ved det, som vi her foreslaa, kan bevirkes nogen Forsinkelse af Sagen. Den høje Regering ved, at der i Rigsdagen er et almindeligt Ønske om nu at løse denne Opgave. Loven af 15. November 1903 er, som det udtaltes i Folketingets Udvalgsbetænkning, Lovgivningsmagtens definitive Tilkendegivelse af, at Christiansborg nu skal genopføres. I denne Vedtagelse vil der ikke ske Forandring. Men Beslutningen om, paa hvad Maade dette skal ske, er forbeholdt; denne Beslutning vil kun kunne tages paa rette Vis, hvis Sagen foreligger belyst paa den Maade, vi her have begært.“

Paa denne Skrivelse modtog vi under 25. Maj følgende Svar af Ministeriet:

„Ved Skrivelse af 17. d. M. har De (adr. til hver af Formændene) under Henvisning til den af „Akademisk Arkitektforening“ afgivne Erklæring angaaende Christiansborg Slots Genopførelse anholdt om, at det maa blive tilladt de 3 Ar-

*) Aftryk af denne Erklæring vedlægges.